

Vandaag hebben we het over onze wensen en bedenkingen voor de Noodopvang in het WTC.

GroenLinks Leeuwarden vindt het in de eerste plaats fantastisch dat Leeuwarden doet wat nodig is om de nood te lenigen. Wel geeft het ons een dubbel gevoel, want het is natuurlijk om te janken dat weer een hal zonder daglicht met noodgrepen wordt omgebouwd om mensen die huis en haard hebben moeten verlaten tussen schotjes te laten slapen... Het lijkt erop dat men in Den Haag weinig heeft geleerd van de situatie in 2015. Regeren is vooruitzien, maar op dit dossier lijkt dit gegeven ver te zoeken.

Wat ons opvalt in de aanloop is dat er uit de omgeving weinig weerstand lijkt te bestaan. De inloopavond was zo rustig dat de pers schrijft: "**Een tiental mensen kwam langs met vragen of om zich aan te melden als vrijwilliger.**" Vanuit de Schrijversbuurt hoor ik geluiden als: "het grootste gedeelte van onze wijk staat er positief tegenover net zoals vijf jaar geleden. Er zijn toen maar een paar incidenten gemeld. "

Naast deze bevindingen, hebben wij als GroenLinks Leeuwarden 2 duidelijke aanbevelingen met wat subdingetjes.

Strakkere regie op vrijwilligers en activiteiten

Wat wij het college stevig willen meegeven is dat er nu al stevige REGIE KOMT OP VRIJWILLIGERS en ACTIVITEITEN.

Als we iets hebben kunnen leren de vorige keer is dat de behoefte aan contact en zinvolle dagbesteding groot is. Het aanbieden van taalles, creatief bezig zijn, met elkaar eten, leren fietsen, sportactiviteiten. Dit soort afleiding maakt ook een verblijf tussen schotjes zonder privacy, veel gedoe in je hoofd&hart en met veel mensen op elkaar draaglijk. Daarnaast helpen dit soort activiteiten ook bij het integreren zodra mensen definitief een verblijfstatus krijgen.

Vorige keer werden activiteiten en de inzet van vrijwilligers pas na een tijdje ingezet via WeWillenWatDoen. Wij pleiten er voor om nu vanaf het begin een krachtige netwerkorganisatie op te zetten van organisaties en vrijwilligers die wat willen doen. Een kleine projectorganisatie is ons inziens nodig om tot een helder loket te komen waar vraag en aanbod samen gebracht wordt, daadkrachtig met korte lijnen gecommuniceerd wordt en wordt voorkomen dat vrijwilligers teleurgesteld raken of afhaken.

Zorg bijvoorbeeld dat team statushouders van Amaryllis een plek heeft in de komende versie van wewillenwatdoen, maar ook hogescholen en MBO's. Vanuit de Leeuwarder samenlevingsopbouw kunnen het buddy to buddy project vanuit onze huiskamer (?), Sedrana, koken in de wijk, de buurvrouwen van de bus worden aangehaakt. En zo kan ik nog wel even doorgaan.

Misschien dat hierbij ook goed gekeken kan worden naar het spanningsveld van veiligheid -zoals brandveiligheid die allerlei eisen met zich kan meenemen- en de menselijke behoefte om je leefomgeving gezellig of eigen te maken.

Huisvesting Statushouders

Een tweede aanbeveling heeft alles te maken met de ervaringen die ik een paar jaar geleden zelf als actieve vrijwilliger In de vorige noodopvangperiode kon het zo maar zijn dat het COA je opriep en je dezelfde dag nog met je tasje vertrok naar de andere kant van het land omdat daar toevallig een plekje was...

Wij willen dat Leeuwarden en gemeenten in de regio meer werk gaan maken van de huisvesting van statushouders. We hebben recent in de krant kunnen lezen dat Leeuwarden achter loopt. Zodat de mensen die hier graag willen blijven, zo snel mogelijk worden gehuisvest. Ik doel dan op de noodopvangbewoners die een opleiding of vrijwilligerswerk zijn gaan doen of anderszins verbonden geraken hier in de tijd dat wij ze in de gemeente Leeuwarden gaan opvangen.

Ik krijg van allerlei kanten de vraag waarom de 265 containerwoningen die nu ongebruikt op de Planetenlaan niet worden gebruikt. Waarom kiezen wij voor een hal met schotjes en niet voor een stap in de richting van een eigen huis, een plek waar in ieder geval het zonlicht naar binnen kan schijnen? Misschien kan het college daar antwoord op geven?